

incendi, el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, habilitarà els crèdits necessaris en el pressupost del Ministeri de l'Interior, de conformitat amb el que preveuen els articles 50 i 55 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Disposició addicional sexta. *Actuacions en el Ministeri de Medi Ambient.*

Per a realitzar actuacions relacionades amb la protecció del medi ambient, com a conseqüència de l'incendi succeït, el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, habilitarà els crèdits necessaris en el pressupost del Ministeri de Medi Ambient, de conformitat amb el que preveuen els articles 50 i 55 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Disposició addicional setèima. *Bestretes d'ajudes vinculades a determinats préstecs per a la millora i modernització d'estructures agràries.*

Als termes municipals afectats d'acord amb l'article 1, amb caràcter preferent, podrà efectuar-se el pagament anticipat de l'import total de les ajudes de minoració d'anualitats d'amortització del principal dels préstecs acollits al Reial Decret 613/2001, de 8 de juny, per a la millora i modernització de les estructures de producció de les explotacions agràries, d'aquells expedients dels quals es dispose de la corresponent certificació final de compliment de compromisos i realització d'inversions.

Disposició addicional octava. *Convenis amb altres administracions públiques.*

L'Administració general de l'Estat podrà subscriure els convenis de col·laboració que requerisca l'aplicació del present reial decret llei amb el Govern de la comunitat autònoma de Canàries, els cabildos insulars i les corporacions locals afectades.

Disposició addicional novena. *Habilitació al Ministeri de Medi Ambient.*

Es faculta la ministra de Medi Ambient, en l'exercici de les seues competències i en relació amb els incendis a què es referix este reial decret llei o amb els que revisten semblants característiques, a declarar zona d'actuació especial per a la restauració forestal i mediambiental de les zones incendiades, i es declaren d'emergència les obres executades pel dit departament amb este fi.

A l'efecte de les declaracions esmentades en l'apartat anterior, serà necessari que la superfície forestal afectada per l'incendi reunisca alguna de les característiques següents:

- Que siga superior a 5.000 hectàrees.
- Que siga superior a 1.000 hectàrees, de les quals més del 70 per cent siga de superfície forestal arborada.
- Que siga superior a 500 hectàrees que estiguen incloses en llocs de la Xarxa Natura 2000 i que afecten municipis que aporten almenys el 50 per cent del seu terme municipal a la dita Xarxa.
- En el territori insular, les superfícies exigides anteriorment seran les següents: en el paràgraf a), 2.500 hectàrees; en el paràgraf b), 500 hectàrees, i en el paràgraf c), 250 hectàrees.

Disposició addicional deu. *Comissió interministerial de seguiment de les mesures de suport a damnificats.*

1. Es crea una comissió interministerial per a l'aplicació de les mesures de suport establides en este reial decret llei coordinada per la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, i integrada pels representants

dels ministeris d'Economia i Hisenda, de Defensa, de l'Interior, de Foment, de Treball i Assumptes Socials, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de la Presidència, d'Administracions Públiques, de Medi Ambient, de Vivenda, d'Indústria, Turisme i Comerç, així com pel delegat del Govern a la comunitat autònoma de Canàries i per un representant del Consorci de Compensació d'Assegurances.

2. El seguiment de les mesures de suport previstes en este reial decret llei el durà a terme la Comissió a què es referix l'apartat anterior, en coordinació amb les autoritats de la comunitat autònoma, a través de la Delegació del Govern.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.23.a i 149.1.29.a de la Constitució, sense perjudi de les mesures addicionals i de major protecció que haja adoptat o puga adoptar la comunitat autònoma de Canàries o altres comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

El Govern i els distints titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències, dictaran les disposicions necessàries i establiran els terminis per a l'execució del que estableix este reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Palma de Mallorca, 3 d'agost de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

16476 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei 10/2007, de 22 de juny, de la Lectura, del Llibre i de les Biblioteques. («BOE» 224, de 18-9-2007.)*

Advertit error en la Llei 10/2007, de 22 de juny, de la Lectura, del Llibre i de les Biblioteques, publicada en el «Boletín Oficial del Estado», suplement en valencià número 3, de 2 de juliol de 2007, s'efectua l'oportuna rectificació:

En la pàgina 506, disposició final primera. Modificacions de la Llei de Propietat Intel·lectual, on diu: «Quatre. S'afig una disposició transitòria denovena amb la redacció següent:», ha de dir: «Quatre. S'afig una disposició transitòria vint amb la redacció següent».

16535 *REIAL DECRET LLEI 8/2007, de 14 de setembre, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada. («BOE» 225, de 19-9-2007.)*

La Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, regula la prestació per persones privades, físiques o jurídiques, de servicis de vigilància i seguretat de persones o de béns, que tindran la consideració d'activitats complementàries i subordinades respecte a les de seguretat pública.

Per a la prestació d'estos servicis, tant les empreses com el personal de seguretat han de complir una sèrie de requisits, entre els quals destaquen l'exigència que les empreses de seguretat adopten la forma societària, que posseïsquen un capital social en la quantia mínima que es determine, que compten amb determinats mitjans materials i humans i que presten certes garanties per a atendre el compliment de les obligacions derivades del seu funcionament. Així mateix, pel que fa al personal de seguretat, la vigent normativa exigeix l'obtenció d'una habilitació amb el caràcter d'autorització administrativa, a l'efecte del qual haurà d'acreditar-se el compliment de determinats requisits tant personals com acadèmics.

L'exigència d'estos requisits es basa en el fet que la naturalesa de les funcions a realitzar, en la mesura que són complementàries i subordinades de les de seguretat pública, requereix l'establiment d'una sèrie de controls rigorosos que garantisquen la prestació dels corresponents servicis per empreses solvents, qualificades, i dotades dels mitjans necessaris i adequats, i així ho ha posat de manifest el Govern espanyol a la Comissió Europea en reiterades ocasions.

No obstant això, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, en sentència de 26 de gener de 2006, ha analitzat la compatibilitat de la regulació establida en la Llei 23/1992, de 30 de juliol, amb el dret comunitari i ha considerat que l'excepció d'orde pública no empara en este supòsit l'exclusió de les llibertats d'establiment i de prestació de servicis dins de la Comunitat, previstes en els articles 43 i 49 del seu Tractat Constitutiu.

En síntesi, els requisits que, en virtut de la citada sentència suposen restriccions a la llibertat d'establiment i a la lliure prestació de servicis en el marc de la Unió Europea, són els següents:

En primer lloc, entén el Tribunal que el fet que, pràcticament en tots els casos, les empreses de seguretat privada hagen de ser persones jurídiques suposa una restricció al dret d'establiment que no està justificat per raons de seguretat pública, existint altres mitjans menys restrictius per a aconseguir l'objectiu de la protecció dels destinataris de les prestacions de seguretat privada, com ara el depòsit d'una fiança o la subscripció d'un contracte d'assegurança.

Respecte a la constitució de garanties, assenjala el Tribunal que la normativa espanyola enjudiciada exigeix el depòsit d'una fiança en un organisme espanyol, la Caixa General de Depòsits, per a respondre a les eventuals responsabilitats o al pagament de multes, sense tindre en compte les garanties constituïdes, si és el cas, en l'Estat membre d'origen.

Quant a les disposicions que fixen una plantilla mínima per a les empreses de seguretat, el Tribunal de Justícia entén que han d'analitzar-se com un obstacle a la llibertat d'establiment i a la lliure prestació de servicis, en la mesura que fan més onerosa la constitució de sucursals o filials a Espanya i dissuadixen les empreses de seguretat privada estrangera d'oferir els seus servicis en el mercat espanyol. Com a excepció, considera el Tribunal que l'exigència d'una plantilla mínima en les empreses dedicades al transport i distribució d'explosius està justificada.

Pel que fa a l'exigència que el personal de seguretat privada estiga en possessió d'una autorització administrativa específica o habilitació, expedida per les autoritats espanyoles, assenjala la Sentència que la normativa espanyola no preveu la possibilitat de prendre en consideració els requisits que ja hagen sigut acreditats per cada un dels integrants del personal d'estes empreses en el seu Estat membre d'origen.

Finalment, indica la Sentència que, en relació amb la professió de detectiu privat, hauran d'efectuar-se les modificacions normatives necessàries per a garantir el

reconeixement mutu de les qualificacions professionals per a l'exercici de la dita activitat.

Com a resultat del pronunciament, atés que l'execució d'este tipus de sentències no es du a terme pel mateix Tribunal, sinó que implica una actuació positiva per part de l'Estat membre en qüestió, és este qui, en virtut de l'article 228 del Tractat de la Comunitat Europea, està obligat a adoptar les mesures necessàries per a l'execució de la Sentència al·ludida en els seus propis termes.

En seguiment, doncs, de la doctrina del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees sobre la manera en què ha de donar-se correcte compliment a les seues sentències, la possible compatibilitat entre una norma nacional i una norma comunitària, inclús d'efecte directe, ha de ser eliminada definitivament per mitjà de disposicions internes de caràcter obligatori que tinguen el mateix valor jurídic que les que hagen de ser modificades.

Per tot això, els articles de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, afectats per la sentència en qüestió, han de ser reformats per una norma amb força de Llei, complint-se en este cas la condició establida en l'article 86 de la Constitució, referent a l'existència d'una situació d'extraordinària i urgent necessitat, perquè pugua utilitzar-se amb este fi l'instrument del reial decret-llei.

En efecte, concorre l'existència d'un pressupost habilitant a què es referix la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en el qual la necessitat d'origen de la norma haja de ser de tal naturalesa que no pugua ser atesa per la via del procediment legislatiu d'urgència, a causa de l'exigència de la seua immediatesa. En este cas, ens trobem davant d'una necessitat imprevista, provocada per la resolució del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees. Esta sentència suposa en si mateixa el naixement d'una obligació de compliment que no pot dilatar-se en el temps i que ha de concloure's en el termini més breu possible.

Per això, és necessària una execució immediata; d'una banda, per l'obligació abans al·ludida, i, d'una altra, per a impedir el sorgiment de situacions de fet ambigües, que lesionen la lliure concurrència en el sector.

De manera complementària, en el present Reial Decret Llei queda igualment prevista l'obligació de procedir a realitzar aquelles adaptacions de naturalesa reglamentària imprescindibles per a la completa execució del contingut de la Sentència. Les dites modificacions, que exigeixen la prèvia habilitació legal que proporcionen, precisament, els canvis que amb este Reial Decret Llei s'incorporen en la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, es concretaran en una immediata modificació del Reglament de Seguretat Privada, aprovat per Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització concedida per l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de l'Interior i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 14 de setembre de 2007,

DISPOSE :

Article únic. *Modificació de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada.*

La Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, queda modificada com segueix:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1.

1. Esta llei té com a objecte regular la prestació per persones, físiques o jurídiques privades, de servicis de vigilància i seguretat de persones o béns, que tindran la consideració d'activitats complementàries i subordinades respecte a les de seguretat pública.

2. A l'efecte d'esta llei, únicament poden realitzar activitats de seguretat privada i prestar servicis d'esta naturalesa les empreses de seguretat i el personal de seguretat privada, que estarà integrat pels vigilants de seguretat, els vigilants d'explosius, els caps de seguretat, els directores de seguretat, els escortes privats, els guardes particulars del camp, els guardes de caça, els guardapesques marítims i els detectius privats.

3. Les activitats i servicis de seguretat privada es prestaran amb absolut respecte a la Constitució i amb subjecció al que disposa esta llei i en la resta de l'ordenament jurídic. El personal de seguretat privada s'atindrà en les seues actuacions als principis d'integritat i dignitat; protecció i tracte correcte a les persones, evitant abusos, arbitrarietats i violències i actuant amb congruència i proporcionalitat en la utilització de les seues facultats i dels mitjans disponibles.

4. Les empreses i el personal de seguretat privada tindran obligació especial d'auxiliar les Forces i Cossos de Seguretat en l'exercici de les seues funcions, de prestar-los la seua col·laboració i de seguir les seues instruccions en relació amb les persones, els béns, establiments o vehicles de la protecció, vigilància o custòdia dels quals estiguen encarregats.»

Dos. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7.

1. La prestació de servicis de seguretat privada a què es referix l'article 5 d'esta llei es durà a terme per empreses de seguretat, que podran revestir la forma de persona física o de persona jurídica.

2. Per a la prestació dels servicis i activitats de seguretat privada previstos en esta llei, les empreses de seguretat hauran d'obtenir l'oportuna autorització administrativa pel procediment que es determine reglamentàriament; a l'efecte, hauran de reunir els requisits següents:

a) Tindre per objecte social exclusiu tots o algun dels servicis o activitats previstos en l'article 5.

b) Tindre la nacionalitat d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

c) Comptar amb els mitjans humans, de formació, financers, materials i tècnics que es determinen reglamentàriament. En particular, quan es presten servicis per als quals calga l'ús d'armes, hauran d'adoptar-se les mesures que garantisquen la seua adequada custòdia, utilització i funcionament, en la forma que es determine.

d) Subscriure un contracte d'assegurança de responsabilitat civil o constituir altres garanties financeres en la quantia i amb les condicions que es determinen reglamentàriament.

e) Constituir la fiança que es determine reglamentàriament a disposició de les autoritats espanyoles per a atendre les responsabilitats que es deriven del funcionament de l'empresa per infraccions a la normativa de seguretat privada.

3. Als efectes previstos en les lletres d) i e) de l'apartat 2, es tindran en compte els requisits ja existents en l'Estat membre d'origen pel que fa a la subscripció del contracte d'assegurança de responsabilitat civil o altres garanties financeres, així com quant a la constitució de fiances.

4. Les empreses de seguretat, tant si són persones físiques com jurídiques, autoritzades per a la prestació de servicis de seguretat privada d'acord

amb la normativa de qualsevol dels Estats membres de la Unió Europea o dels Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, hauran d'inscriure's en el Registre d'Empreses de Seguretat que es porta en el Ministeri de l'Interior, a l'efecte del qual hauran d'acreditar la seua condició d'empreses de seguretat i el compliment dels requisits establits en esta llei, en la forma que es determine reglamentàriament.

5. La pèrdua d'algun dels requisits indicats produirà la cancel·lació de la inscripció, que serà acordada pel ministre de l'Interior, en resolució motivada dictada amb audiència de l'interessat.

6. Sense perjudi del que disposen els apartats anteriors, a les empreses de seguretat que tinguen com a objecte exclusiu la instal·lació o manteniment d'aparells, dispositius i sistemes de seguretat, així com l'assessorament i planificació d'activitats de seguretat, se les podrà eximir del compliment d'algun dels requisits inclosos en este article, quan així es determine reglamentàriament.»

Tres. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9.

1. Quan les empreses de seguretat tinguen la forma de persona jurídica, hauran de reunir els requisits establits en la legislació mercantil.

2. Les empreses a què es referix l'apartat anterior estaran obligades a comunicar al Ministeri de l'Interior tot canvi que es produïsca en la titularitat de les accions o participacions i els que afecten el seu capital social, dins dels quinze dies següents a la seua modificació.

3. Així mateix, en el mateix termini, hauran de comunicar qualsevol modificació dels seus Estatuts i tota variació que sobrevinga en la composició personal dels òrgans d'administració i direcció de les empreses.»

Quatre. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10.

1. Per a l'exercici de les funcions de seguretat privada, el personal a qui es referix l'article 1, apartat 2, d'esta llei, haurà d'obtenir prèviament la corresponent habilitació del Ministeri de l'Interior, amb el caràcter d'autorització administrativa, en expedient que s'instruirà a instància del mateix interessat.

2. Per a l'obtenció de l'habilitació indicada en l'apartat anterior, els aspirants hauran de reunir els requisits següents:

a) Tindre la nacionalitat d'algun dels Estats membres de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

b) Ser major d'edat i no haver arribat, si és el cas, a l'edat que es determine reglamentàriament.

c) Posseir l'aptitud física i la capacitat psíquica necessàries per a l'exercici de les funcions.

d) Superar les proves oportunes que acrediten els coneixements i la capacitat necessaris per a l'exercici de les seues funcions.

e) No tindre antecedents penals.

f) No haver sigut sancionat en els dos o quatre anys anteriors per infracció greu o molt greu, respectivament, en matèria de seguretat privada.

g) No haver sigut separat del servici en les Forces Armades, Forces i Cossos de Seguretat, ni haver exercit funcions de control en les entitats, servicis o actuacions de seguretat, vigilància o investigació

privades, ni del seu personal o mitjans, com a membres de les Forces i Cossos de Seguretat, en els dos anys anteriors.

h) No haver sigut condemnat per intrusió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals, en els cinc anys anteriors a la sol·licitud.

3. Els nacionals d'Estats membres de la Unió Europea o d'Estats que siguen part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, l'habilitació o qualificació professional dels quals haja sigut obtinguda en algun dels dits Estats per a l'exercici de les funcions de seguretat privada en este, podran exercir activitats o prestar servicis de seguretat privada a Espanya, sempre que, després de la comprovació del Ministeri de l'Interior, s'acredite que complixen els requisits següents:

a) Posseir alguna titulació, habilitació o certificació expedida per les autoritats competents de qualsevol Estat membre o d'Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, que els autoritze per a l'exercici de funcions de la seua seguretat privada.

b) Acreditar els coneixements, formació i aptituds equivalents als exigits a Espanya per a l'exercici de les professions relacionades amb la seguretat privada.

c) Tindre coneixements de llengua castellana suficients per al normal exercici de les funcions de seguretat privada.

d) Els previstos en les lletres b, e, f, g i h, de l'apartat 2 d'este article.

4. La carència o insuficiència de coneixements o aptituds necessaris per a l'exercici de les activitats de seguretat privada a Espanya dels nacionals d'Estats membres de la Unió Europea o d'Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, podrà suplir-se per aplicació de les mesures compensatòries previstes en la normativa vigent sobre reconeixement de qualificacions professionals.

5. La pèrdua d'algun dels requisits indicats produirà la cancel·lació de l'habilitació, que serà acordada pel ministre de l'Interior, en resolució motivada dictada amb audiència de l'interessat.

6. La inactivitat del personal de seguretat per temps superior a dos anys exigirà el seu sotmetiment a noves proves per a poder exercir les funcions que li són pròpies.»

Disposició addicional única. *Modificacions en la regulació de l'activitat de detectiu privat.*

En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'este Reial Decret Llei, es duran a terme les modificacions reglamentàries necessàries per a garantir el reconeixement mutu de les qualificacions professionals per a l'exercici de l'activitat de detectiu privat.

Disposició derogatòria única. *Eficàcia derogatòria.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen, contradiguen o siguen incompatibles amb el que disposa este Reial Decret Llei.

2. No obstant això, les previsions contingudes en el Reglament de Seguretat Privada, aprovat per Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre, que exigisquen, en virtut del que preveu este Reial Decret Llei, una posterior modificació, continuaran aplicant-se fins que es procedisca a la dita adaptació reglamentària.

3. Les modificacions reglamentàries a què es referix l'apartat anterior hauran d'adoptar-se en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'este Reial Decret Llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Este Reial Decret Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 14 de setembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

16825 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom.* («BOE» 230, de 25-9-2007.)

Advertit error en la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, publicada en el «Boletín Oficial del Estado», suplement en valencià número 4, d'1 d'agost de 2007, s'efectua l'oportuna rectificació:

En la pàgina 696, en la disposició addicional onze, on diu: «De conformitat amb el que disposa l'article 1.3 g) del Text Refós de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 24 de març, ...», ha de dir: «De conformitat amb el que disposa l'article 1.3 g) del Text Refós de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, ...».

17489 *REIAL DECRET LLEI 9/2007, de 5 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents per a pal·liar els efectes produïts per la sequera en determinades conques hidrogràfiques.* («BOE» 240, de 6-10-2007.)

Les adverses condicions climàtiques han donat com a resultat que algunes conques hidrogràfiques continuen amb pronunciat problemes per al subministrament d'aigua, tant per als abastiments a les poblacions, com per a les explotacions agrícoles i ramaderes, per la qual cosa és necessari adoptar determinades mesures extraordinàries i d'urgent necessitat per a pal·liar els efectes de la sequera.

L'any hidrològic 2004/2005 va ser, per a una gran part de l'Espanya peninsular, el més sec d'una sèrie històrica de més de 100 anys. L'any hidrològic 2005/2006 va ser un any amb més precipitacions que l'anterior, encara que també sec (un 16% per davall de la situació de normalitat). El present any hidrològic, encara que ha tingut una pluja en nivells normals, no n'ha sigut suficient per a resoldre el dèficit acumulat pels dos anys anteriors en algunes conques de les quals la situació de reserves dels sistemes se situen per davall de la mitjana dels últims cinc anys en el cas dels destinats a usos consumptius.

Per tot això, és convenient concedir un any més l'exempció de les exaccions relatives a la disponibilitat d'aigua per a reg, amb l'addició de la mateixa mesura per a la dels abastiments afectats per l'escassetat de recursos. L'agreujament de la situació ha obligat a realitzar en la capçalera del Tajo una reserva estratègica per la Mancomunitat dels Canals del Taibilla, per mitjà de contractes de cessió de drets d'aigua, que ha originat un imprevist i important desequilibri pressupostari en les seues operacions comercials. Conseqüentment, cal restablir-ne la normalitat econòmica per mitjà de les exempcions de les